Туди мої очі, туди моя думка,

Де ти живеш, Галю, сердешна голубка;

Од раннього ранку до пізньої ночі

Я плачу без тебе і виплакав очі;

А ти мого горя не чуєш й не знаєш!

Ой, як болить серце, як тебе згадаєш!

Дарма п’ялю очі далеко за гори:

Коханки не бачу! Зате ж люте горе…

Мов тая гадюка, коло серця в’ється;

О, як йому тяжко, о, як воно б’ється!

Дарма топлю очі в крайнебо блакитне:

Усім воно ясне, ласкаве, привітне,

По йому так пишно марний місяць бродить

І тисячі тисяч за ним зірок ходить…

Від нього ж на мене недолею виє;

Як гляну в крайнебо, серденько заниє,

Останню радість від мене одгоннть

Туманить очиці, горем душу томить…

Бо там за горою, де зіронька сяє,

Бо там моя мила голубка витає,

Закрилась від мене і небом, горами,

А я тут зостався з тоскою, з сльозами…

Туди ж мої очі, туди моя думка,

Де ти живеш, Галю, сердешна голубка!